

Пошук нового — вимога сьогодення

Відчувати вимоги часу й відповідати їм, мати активну життєву позицію, бути оптимістично налаштованим, по-справжньому любити свою справу, експериментувати — ось секрети успішності Олени Черешнюк, завідувача вінницького дошкільного навчального закладу № 30, голови місцевого осередку Асоціації працівників дошкільної освіти у Вінниці.

— Пані Олено, що найбільш імпонує Вам у професії педагога?

Олена Черешнюк: Погодьтеся, кожна жінка мріє, щоб їй робили компліменти. Педагог отримує їх сповна. «Яка Ви сьогодні гарна!», «Коли виросту, то буду як Ви», «А Ви завжди були такою розумною?» — такі фрази на свою адресу чую мало не щодня. А якщо серйозно, то найбільш подобається спілкування з дітьми, що дарує безліч позитивних моментів. За це й люблю свою роботу.

Бути учителем мріяла ще з раннього дитинства. Пам'ятаю, як у мене на подвір'ї збиралася дівчата, я «ставала» учителем і навчала своїх друзів. Дитяча мрія здійснилася — після закінчення інституту я почала працювати в школі. А тепер працюю в дитячому садку. Розумію, що це на все життя.

— Якими професійними рисами, на Вашу думку, має володіти сучасний педагог?

О. Ч.: У будь-якій справі високих результатів досягає лише професіонал. Педагог — не виняток. Професіоналізм передусім. Також педагог має бути оптимістично налаштованим. Коли мої вихованці досягають хороших результатів, можливо, навіть незначних, вбачаю в цьому і свій внесок. Педагог повинен йти в ногу з часом, постійно самовдосконалюватися та навчатися, мати сильний характер, адже працювати в сучасних умовах непросто. А ще педагог має вміння пристосовуватися до різних життєвих ситуацій, тож без креативності та фантазії йому не обійтися.

— Ви активно впроваджуєте сучасні освітні технології. Звідки такий потяг до всього нового?

О. Ч.: Це, мабуть, риса характеру: у будь-якій справі, навіть у звичайній, побутовій роботі

знаходити інший спосіб виконання. А ще пошук нового — це вимога сьогодення, такого стрімкого та насиченого.

— А Ви любили в дитинстві експериментувати?

О. Ч.: Як кожній дитині, мені хотілося зробити щось потайки від батьків, щоб це стало для них сюрпризом. Та, на жаль, мої «домашні» педагоги були не дуже терплячими, тож на горіхи мені перепадало частенько. Так, знайшовши якомсь на подвір'ї мертву ворону, заховала її у холодильник, щоб оживити (прочитала, що колись на Північному полюсі пташка, яка вже не проявляла ознак життя, раптом ожила). Та, на жаль, не дочекалася результатів свого експерименту: мама знайшла мою схованку раніше...

— Пам'ятаєте, як саме у Вас виник інтерес до застосування мнемотехніки в освітньому процесі? Чим насамперед зацікавила ця тема?

О. Ч.: Уперше про мнемотехніку я дізналася від свого чоловіка, який ще у школі почав працювати над способами швидкого запам'ятовування інформації. Ця навичка допомагає йому і нині. Стала у пригоді також і під час навчання мого сина, коли йому складно було запам'ятовувати вірші. Чоловік малював їх схематично, і це значно полегшувало процес запам'ятовування. Тож коли Геннадій Чепурний, психолог, який досліджує технології ефективного засвоєння інформації в умовах сучасної освіти, запропонував співпрацю, без вагань погодилася.

— Як Ви гадаєте, що є передумовою ефективного розвитку дошкільної освіти?

О. Ч.: Складно виокремити щось одне. Проблеми потрібно розв'язувати комплексно. По-

Позитивні миті спілкування. Олена ЧЕРЕШНЮК, завідувач ДНЗ № 30 м. Вінниця, разом із вихованцями

єднання досконалої нормативно-правової бази, належного фінансування, професіоналізму кадрів — ось та основа, завдяки якій наша дошкільна освіта зможе вийти на новий якісний рівень. Прагну, щоб у нашій державі професія вихователя стала насправді престижною.

— «Сім разів відміряй — один відріж» — це прислів'я про Вас? Чи легко Вам проявляти виваженість та рішучість у складних ситуаціях?

О. Ч.: Це — народна мудрість. На жаль, життя — не підручник, і неможливо передбачити всі обставини, життєві ситуації. Тому іноді сім разів не відміряю, ріжу одразу. Виваженість у складних ситуаціях проявляти нелегко. Однак здебільшого все ж таки віддаю перевагу обміркованим рішенням, адже вважаю виваженість основною рисою для керівника.

— Поділіться секретами професійного спілкування. Завдяки чому Вам вдається налагодити гармонійну взаємодію в педагогічному колективі?

О. Ч.: Набутий досвід, витримка, толерантність, почуття гумору та жіночий шарм допоможуть розв'язати будь-яку проблему. А взагалі щойно хочеться щось сказати зопалу, пригадую пораду свого викладача: порохувати до двадцяти. Доки рахую, то вже й забуваю, чого нервувала. Запорукою гармонійного спілкування в колективі є насамперед довіра до кожного його члена. Маючи власний погляд на ту чи ту проблему, завжди слід врахову-

вати думку колег, батьків вихованців тощо.

— Якому відпочинку віддаєте перевагу? Чи маєте хобі?

О. Ч.: Ще в студентські роки захопилася пішохідним туризмом. Спускалася разом зі спелеологами в печери, підкорювала вершини Кавказьких гір, навіть Ельбрус, часто брала участь у походах в Кримські гори та Карпати. Подорожі залишаються моїм найулюбленим відпочинком і до сьогодні. А ще надзвичайно люблю займатися спортом. Залежно від погоди і пори року плаваю, бігаю, катаюся на велосипеді, лижах і ковзанах. Не можу сказати, що роблю це професійно, однак задоволення отримую неймовірне. Я прихильник активного відпочинку.

— Яка Ваша улюблена пора року?

О. Ч.: Кожна пора року по-особливому прекрасна і неповторна. Щаслива, що живемо в країні, де за сонячним літом настає золота осінь, а за сніжною зимою — квітуча весна. Вважаю, о будь-якій порі року та попри найнесприятливіші погодні умови кожний день маємо проживати так, щоб Богу було цікаво за нами спостерігати.

— Що Ви побажали б освітанам у новому році?

О. Ч.: З огляду на останні події насамперед хочеться побажати миру, стабільності й віри в щасливе майбуття.

Розмову вела
Ольга ЧУЛЮК-ЗАГРАЙ